

Vse večji prepad med založniki in ministrstvom

Učbeniki – vir dobička ali znanja?

LJUBLJANA – »Sedanjega modela preskrbe z učbeniki niti v morebitnem novem mandatu ne bi bistveno spreminjal, ker dobro deluje. S sedanjimi spremembami pravilnika o potrjevanju učbenikov bomo poskrbeli še za to, da bomo dobili kakovostne učbenike za vse predmete in zagotovili ustrezno strokovno presojo besedil,« je minister za šolstvo Igor Lukšič včeraj izjavil novinarjem. V najnovejšem poglavju učbeniške polemike je zatrdil, da spremenjeni pravilnik – objavljen bo v petek – v ničemer ne omejuje založnikov, da po lastni presoji razvijajo in tiskajo nove učbenike za kateri koli predmet.

S spremembami želi doseči, da bodo na trgu učbeniki za vse predmete. Če založba želi narediti novega za predmet, za katerega že obstajajo učbeniki, ovir za njegovo potrditev po ministrovem zagotovitvi ne bo, če bo ustrezal vsem strokovnim in drugim merilom. To bo po novem ocenil recenzent, pri izboru katerega bo imela zadnja besedo komisija na zavodu za šolstvo, in ne založnik, kot velja zdaj. Tako je zavrnil očitke založnikov, ki so v javni razpravi o spremembah omenjenega pravilnika na številnih tiskovnih konferencah in drugih organiziranih dogodkih vztrajno ponavljali, da bodo nova pravila povzročila škodo, ker se bo ustavil razvoj učbenikov.

»Gre za dve različni logiki – na eni strani je naša skrb za javno dobro, na drugi pa založništvo kot gospodarska dejavnost, ki sledi cilju, da so profitne stopnje čim višje in da še rastejo. To jim je doslej zlasti zaradi povečevanja števila delovnih zvezkov uspevalo. Tega povečevanja v šolstvu ne moremo več zagotavljati in bilo bi tudi ne-higienično,« meni Igor Lukšič.

Zakaj ni bilo dialoga?

Minister je zanikal, da se z založniki ni hotel pogajati. Dialoga z njimi menda sploh ni bilo mogoče voditi, pravi, pri čemer drži, da jim je takoj dal vedeti, da je predlagani avstrijski model, po katerem bi država vsako leto odkupila učbeniški komplet za vsakega učenca (to bi po njihovih ocenah stalo 22 milijonov evrov), v teh razmerah nesprejemljiv.

Predstavniki založnikov zadnje čase poudarjajo, da je bilo to samo njihovo pogajalsko izhodišče in da so se bili pripravljene pogajati tudi o vmesnih možnostih, vendar jih niso imeli. Prejšnja leta je država za učbenike namenjala po pet milijonov evrov na leto, po lanskem rebalansu pa slabe tri, medtem ko starši iz svojih žepov plačujejo delovne zvezke, za kar po ocenah ministrstva namenijo 17 milijonov evrov na leto.

Enotnega stališča staršev še ni

In kakšno je stališče staršev? Za zdaj si ga lahko, kot jim ustreza, po svoje prikrajata obe strani. Pred kratkim ustanovljena zveza aktivov svetov staršev o tem še ni razpravljala, a se bo te teme lotila na prvi seji koordinacije predsednikov regijskih aktivov, ki bo kmalu, smo izvedeli od predsednika Antona Medena.

Za začetek delovanja še mlade organizacije bo to najbrž težka naloga, saj so interesi tako neenotne javnosti zelo razpršeni. Po njegovem mnenju in tudi izkušnjah – je predavatelj in dekan ljubljanske fakultete za kemijo – se v Sloveniji logika prostega trga pri učbenikih ni najbolje obnesla.

Minister namenoma zavaja javnost in ne obvlada preproste ekonomske logike, pravijo pri Založbi Rokus Klett v odzivu na Lukšičev komentar v zvezi z njihovo petkovo protestno akcijo, ko so pred ministrstvo dostavili 5000 neuporabljenih učbenikov in delovnih zvezkov za fiziko. Zmotilo jih je, ker je dejal, da so jih natisnili, ne da bi dobili naročilo in s tem prevzeli poslovno tveganje. »Založniki vedno tiskamo količino učbenikov, predvideno za nekaj let. Če bi tiskali samo naročeno količino, bi bili ti zaradi večjih stroškov na izvod dražji,« so med drugim zapisali.

»Sedanja sistem preskrbe z učbeniki žal ne zagotavlja vedno in v vseh primerih kakovostnih učbenikov po sprejemljivih cenah. Za vse bi bilo koristno, da se zadeve pomirijo in da na tem področju dobimo dober servis za primerno ceno,« je dejal.

Tudi mnenja učiteljev so zelo različna. Le v civilnem gibanju Kakšno šolo hočemo?, v katerem delujejo tudi učitelji, so izoblikovali jasno stališče, da učbeniški skladi ne siromašijo pedagoškega procesa. »Da se učenec ne uči enako dobro iz rabljenega učbenika kot iz svojega in novega, je navadna floskula. S tem se poskuša prikriti dejstvo, da bi bil ob vsakoletnem vnaprej zagotavljenem odkupu učbenikov zaslužek izdajatelja zelo preprost. Že res, da lahko v takšnem učbeniku podčrtuješ in pišeš opombe, izposojenega pa lahko samo gledaš. A učitelj lahko to izkoristi tako, da učenca nauči izluščiti bistvo, narediti izpiske, preglednice in podobno in jih tako navadi na lastne metode,« meni njihova predstavnica učiteljica Jožica Frigelj.

NEVENKA ŽOLNIR

Stran / Page: 2

Doseg / Reach: 130000

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 339 cm2

2 / 2

